

[J. O. Krag.]

noget, der betyder en fuldstændig omkalfatring, strukturændring, af en vigtig del af vort skattesystem.

Ja, så var jeg jo årsag til, at finansministeren fik tildelt en alvorlig næse af den radikale ordfører. Det var nu ikke med hensigt, men jeg håber, at finansministeren vil... (*Finansministeren* (Poul Møller): Det er tilgivet!) ... Det er jeg glad for at høre. Jeg håber og er sikker på, at finansministeren vil bære den med værdighed. Sådanne næser fås altså regeringspartierne imellem for at sige sandheden.

Haustrup Clemmensen: Jeg synes, det er naturligt i denne debat og i nøje overensstemmelse med, hvad socialdemokratiske ordførere ved tidligere lejligheder under tidligere regeringer har lagt vægt på, at også oppositionen trækker sine alternativer til regeringens op. Det er oppositionens soleklare ret, ja, vel næsten pligt at angribe regeringen på alle de punkter, hvor man mener regeringen handler forkert. Men det er lige så stor en ret og lige så stor en pligt samtidig at give udtryk for, hvad det førende oppositionsparti selv mener, hvilke alternativer man har at byde på.

Der er på en række områder i den ordførertale, hr. J. O. Krag i går formiddags holdt, givet udtryk for, at der kommer forslag fra socialdemokratiet i dette folketingsår. Det synes jeg også er parlamentarisk og demokratisk værdifuldt; det kan give basis for at få afklaret, på hvilke områder regeringens partier og oppositionen kan mødes, og på hvilke områder vi står skarper over for hinanden. Jeg lægger på det konservative folkepartis vegne meget vægt på — jeg gav udtryk for det også i går — at vi fortsat søger enighed, bred enighed, om den udenrigspolitiske og forsvarspolitiske problematik, som Danmark er stillet over for.

Jeg tillod mig i går i min ordførertale at henvise til artikler, som hr. Per Hækkerup havde skrevet i den konservative presse i midten af september måned. Jeg går ud fra, i hvert fald da så længe jeg ikke har hørt det modsatte, at disse synspunkter fortsat dækker ikke blot hr. Per Hækkerups opfattelse, men socialdemokratiets opfattelse. Det er for mig måske en smule

vanskeligt at finde en helt nøje sammenhæng mellem den pågældende artikel og de udtalelser, som hr. J. O. Krag både i går og i dag fremsatte, men jeg må have lov til stadig at gå ud fra, at når hr. Per Hækkerup offentligt gav udtryk for, at socialdemokratiets standpunkt til de udenrigspolitiske og forsvarspolitiske problemer er i overensstemmelse med de grundsynspunkter, vi hele tiden har haft, så dækker det, så tegner det firmaet, så er det fortsat som på andre områder, når man taler om den tidligere regerings velgerninger — og dem lagde hr. J. O. Krag jo ikke skjul på — at det vel i høj grad også må gælde forsvars- og udenrigspolitikken.

Jeg beder meget om at blive korrigeret, hvis jeg har misforstået det, men jeg har altså forstået det, og vil meget gerne fortsat forstå det således, at socialdemokratiet vedstår den forsvars- og udenrigspolitik, man førte, mens man var i regering, og at de synspunkter, der nu er givet udtryk for, ikke afviger fra de grundsynspunkter, socialdemokratiet hidtil har haft. Jeg tror, det er afgørende, hvis dette slås fast så tydeligt som overhovedet muligt.

Jeg går også ud fra, at det, som fremhævet i den pågældende artikel af hr. Per Hækkerup, stadig fra socialdemokratiets side klart erkendes, at vore forpligtelser over for NATO skal vi stadig leve op til, og derfor må det vel virke en smule overraskende, hvis man i en udenrigspolitisk situation, der jo dog i hvert fald er blevet en alvorligere end den, vi har kendt i adskillig tid, taler om en nedsættelse af styrkemålene. At man så samtidig gør det på den måde, at man fortæller, at det vil muliggøre, at rammerne udfyldes, så den fremtidige forsvarsordning bliver effektiv, at man oven i købet taler om en nedsættelse af beredskabet, kan virke overraskende, men det er måske noget, der kan klargøres i den kommende tid, hvis det stadig er således, at socialdemokratiet dels har et ønske om at bevare bred enighed om forsvarspolitikken, dels vedstår den politik, som regeringen J. O. Krag førte på dette område, og ikke ønsker at fravige grundsynspunkterne dér.

For det andet vil jeg gerne have lov at gøre nogle bemærkninger vedrørende den generelle økonomiske politik. Jeg stillede